Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

HYRDEN

Jeg er den gode hyrde. Joh. 10, 11.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

10de aargang. Winnipeg, Manitoba, Oktober, 1934 Nr.

Præken paa 21de Søndag efter Trefoldighet.

av pastor H. T. Egedahl
Tekst: Lukas 18, 1—8.

Bliv ikke træt av at bede.

Forut for vor tekst viser Jesus os, hvorledes det vil se ut paa jorden i de sidste tider. Mørke og vantroen skal herske over alt i kristenheten. Kirken ringeagtes. Som det var paa Noas og Lots dage saa vil det bli paa de sidste tider. Kirken eller menigheten er her i vor tekst fremstillet som en enke med mange børn. Ligesom det var med denne fattige enke, hun var i nød. Hendes mand var død, saa skal det være med menigheten. Den skal begjære at se en av mennesken søns dage. Hvad Jeremias sier om Jerusalem gjelder den kristne menighet paa jorden. Hun er bleven som en enke, den store blandt folkene. Fyrstinden i landene er bleven til træl. Bitterlig græder hun om natten og hendes taarer rinder paa hendes kind. Begræd. 1, 1-2. Ja hun burde være fyrstinden i landene, den kritne-menighet, men nu er hun som en fremmed blandt folkene. Hun raaber til Herren dag og nat, men for menneskelige øine ser det nok saa mørkt ut, særlig i disse sidste tider. Denne enkes nød blev saa meget større fordi hun havde en motstander. Saa er det med menigheten, den har en motstander i kirkens fiender. Der var en dommer i den samme by, til denne gik da enken, forat faa rett. Saa er det med kirken, den har en dommer og, som engang skal skaffe sine rett. Det var længe dommeren ikke vilde, men for at hun ikke idelig skulle komme og plage ham, fik hun sin rett. Saa skal kirkens dommer i sin tid skaffe sine rett endskjøndt han tøver med at hjelpe. Hører hvad den uretfærdige dommer sier. Skulle ikke da Gud skaffe sine utvalgte rett som roper til ham dag og nat. I menneskelige øine kan det nok se mørkt ut, særlig i de sidste tider. Men Herren glemmer ikke denne enke, som engang skal vorde hans brud. Vi har en herlig forjettelse heron i profeten Esaias 54, 4 fl.: "Frygt ikke, —din enkestands forsmædelse skal du ikke mere komme ihu. Ti din skaber er din egtemand Herren, Herskarernes Gud, er hans navn, og Israels Hellige er din Gjenløser. Ti som en forlat og i aanden bedrøvet kvinde kalder Herren dig, og en ungdoms hustru, skulle hun forlates? sier din Gud. Et litet øieblik forlot jeg dig, men med stor barmhjertighet vil jeg samle dig."

Bønnen har en forunderlig makt. Derfor opfordrer Jesus os, at be og ikke bli trætte. Det er ikke bare menigheten som faar føle, at det er haarde tider, ogsaa den enkelte troende. Men da er det godt at huske paa frelserens ord at be, det styrker i de tunge tider. Det er mangen gang en kristen føler sig fristet til at gi op naar han ser al den elendighet omkring sig. Men bed! En kristen maa ikke glemme, at Jesus har sagt det forut, at vantroen skal bli stor pa det sidste. Det gjelder for den troende at be og ikke sovne ind, men være omjordet og late sit lys være brændende. Herren skal komme i sin tid og skaffe ret paa jorden. Herren skaffer ret med det samme vi beder, ja i samme øieblik selv om vi ikke altid ser det. Men det ser ut som der er faa eller ingen som da venter. Det gjelder for alle Guds barn at være bedende ellers vil dem rykkes med av vantroens flom. Ikke noget at undres over om frelseren formaner til bøn. Det ser ut at der skal bli haarde tider for de troende paa det sidste, ugudeligheten skal bli stor. "Man spotter og pleier at spørge, hvad skal vi for dommedag sørge, vi hører det dommedags rygte, hvad har vi for sligt at befrygte." **"Og de agtede det for intet."** Dem planter og bygger, bare at grave til sig av denne verden. Se til du Guds barn, at du ikke blir forført. De troende skal forføres om det var muligt. Det gjelder at være utholdende som enken, ikke give op før Gud hører og skaffer rett. Guds menighet sukker i lænker efter dens frigjørelse, og den dag skal komme, at den skal bli fri. Den skal bli en triumferende kirke naar alle dens fiender ere lagte til en skammel for Jesu føtter. Den lekse som Jesus vil lære os av denne lignelse er, at naar endog den uretfærdige og ugudelige dommer lot sig bevæge til at høre enkens bøn, fordi hun idelig gjentok den, hvor meget mere vil da ikke den gode Gud skaffe sine utvalgte ret, som raaber til ham dag of nat, om han tøver med at hjælpe dem. Men det maa vi holde fast ved at det er ikke derfor Gud hører sine børns rop, fordi han blir træt av dem men fordi han elsker dem om han end mangen gang "synes at tøve." Vi finder det paa flere steder i skriften, at vi skal være utholdende i bønnen, bi paa Herren og ikke bli trætte. David sier i den 42 Ps. 6, 12: Hvorfor er du nedbøiet, min sjæl, og bruser i mig? Bi efter Gud! Ti jeg skal endnu prise ham for frelse for hans aasyn. Paulus formaner til at være vedholdende i bønnen og til at be uten avladelse. Amen.

Synden mot den Hellig-Aand.

(Foredrag holdt ved Camrose Kreds Preste Konference.)
ved
Past. Amund Tveit.

"Ti det er umuligt at de som engang er blit oplyste og har smakt den himmelske gave og faat del i den Hellig-Aand og har smakt Guds gode ord og den tilkommende verdens kræfter, og saa falder fra, atter kan fornyes til omvendelse, da de paany korsfæster Guds søn for sig og gjør ham til spot."

Saa lyder ordene i Hebræer brevet, kapitel 6:4-6, givet mig til behandling idag. Det kan med rette sies at det er et vanskeligt stykke av Guds ord, men dog ikke mindre betydningsfult og alvorligt. Det som ligger klart for dagen er at der tales om et frafald hvorfra der ingen omvendelse gives. Tales det her om et hvert frafald eller tales det om et særegent kvalifiseret frafald? Der findes endog dem som paastaar at dette stykke av Guds ord ikke viser os noget frafald fra Kristus, da de mener dette at være umuligt, men kun en tilbakevenden fra den vei som fører til Kristus.

La os se lidt paa denne indvendig før vi gaar videre. At benekte at her tales om et frafald fra Kristus forekommer nærmest som et forsøk paa at bortforklare Bibelens ord heller end at forklare ordet. De har nemlig den teori, og som de forsøker at fastholde, at den som engang er frelst kan ikke senere gaa fortapt. Teksten vor sier dog klart at det er umulig at fornye til omvendelse den som er falden fra efter at han var oplyst, har smakt den himmelske gave, faat del i den Hellig-Aand, smakt Guds gode ord og den tilkommende verdens kræfter. Selv om vi tør si at den søkende sjæl er delvis oplyst, saa kan det dog ikke sies at den har smakt den himmelske gave og faat del i den Hellig-Aand, som det er sagt. Jesus sier jo uttrykkelig i Joh. 14, 17: "Sandhetens Aand som verden ikke kan faa, ti de ser ham ikke og kjender ham ikke," o. s. v. Likedan ser vi i Rom. 8, 9: "Men har nogen ikke Kristi Aand, da hører han ikke ham til." Disse og andre steder i Guds ord viser os at det er et usvikelig kjendetegn paa de kristne at de har faat den Hellig-Aand, og paa verden at de ikke eier ham.

Fremdeles skal vi legge merke til at Hebræer brevets læsere ikke var verslige folk, men slike som kaldes "hellige brødre, som har faat del i et himmelsk kald," kap. 3, 1. Likesaa vilde det være meningsløst at si som i kapitel 6, 1: "La os derfor gaa forbi barnelærdomen om Kristus og skride frem mot det fuldkomne," saa sandt de ikke enda var kommet til sand omvendelse. Vi ser altsaa at her tales til troende folk og advarer dem fra et frafald fra Kristus hvorfra der ikke finnes nogen tilbakevenden eller omvendelse.

Men saa kommer de som sier at dette er et antaget tilfelde. De vilde da si at dette skulle mene: "Saa stor er frelsen at om det var muligt for en at falde fra, da vilde det være umulig for det menneske atter at komme til omvendelse, ti det vilde være som at korsfeste Kristus paany, som dog er umulig." Denne forklaring synes dog enda mere meningsløs end den forige, ti da maatte vi legge noget saa meningsløst til den Hallig-Aand som at indtrengende og alvorlig at advare mot noget som aldrig kunde ske. Hvorfor skulde den alvidende advare os ifra det umulige? Noget saadant er jo rent utenkeligt.

For ret at forstaa dette stykke av Guds ord maa vi komme ihu at det var skrevet til kristne Jøder. Og frafaldet som han advarer mot er en tilbake venden fra kristendom til. Jødedom. Hvad vilde saa et frafald av den art betyde? Det vilde betyde noget mer end at en kristen blev litt om litt sløv og versig, og tilsist mestet hele Gudslivet. Ja, ogsaa noget helt andet end om en kristen blir overilet av nogen synd og falde i den. Saa sørgelig og farlig det end monne være for en kristen at falde ut av naaden, paa finere eller grovere maate, saa kan det dog ikke sies at det i et hvert tilfelde er umuligt at fornye ham til omvendelse.

Nei, det frafald som her nævnes vilde være med vidende, vilje og velbehag at forkaste Kristus og hans naades Aand, og paa grund av forfølgelsens tryk at vende tilbake til det som kun var en skjygge av kristenlivet. Ja, endog at forbande Kristus og det efter at de hadde smakt og sett at Gud var god. De hadde erfaret sandheten av Guds løfter i Kristus, modtat Aanden som pant paa sin arv, og med frelsens forvisning var paa vei mot himlen. Et saadant frafald vilde være av den mest gruelige art og derfor tar de sværeste følger. Med andre ord det vilde være at forkaste Kristus paany, forkaste ham for bestandig, og saa utelukke sig selv fra hvert samfund med ham i fremtiden.

Dette peker nok hen til den synd som almindeligvis betegnes med synden mot den Hellig-Aand. Den kaldes dog ikke med det navn i Skriften. Kun det at Jesus sier i Matt. 12, 31 og Lukas 12, 10: "Men bespottelse mot Aanden skal ikke bli forlatt," og han legger til, "hverken i denne verden eller i den tilkommende." Man kunde spørre hvorfor Gud vil forlate bespottelse mot Jesus men ikke mot Aanden. Det er nemlig Aandens gjerning at bringe os ind i frelsen og foreningen med Jesus. Derfor hentyder dette til en som er oplyst, har smakt kristenlivets goder, og Aandens samfund, og dog i spot og forakt vender sig bort fra det hele. Den som derimot taler imot Jesus og hans frelser gjerning monne gjøre det i skir uvidenhet. Peter sier at endog folkets ledere forkastet Jesus i uvidenhet. Det vil si de var ikke opplyste av Aanden som en troende er. Det blir ikke da spørsmaal om man forakter Jesu person eller den Hellig-Aand, men hvad lys man har over sin gjerning. Synd mot Aanden er synd mot det lys Aanden gir i hjertet, og som man i frek bespottelse vender sig bort fra.

Men hvorfor skulde ikke denne som en hver anden synd forlates, da der jo i 1 Joh. 1, 7 staar: "Jesus Kristi Guds Søns blod renser fra al synd?" Menes det ikke al synd eller taler Guds ord tvetydigt? Jo, naade tilbydes alle bodferdige troende syndere for al synd, i Jesu blod, men den som gjør denne synd til en undtagelse er det som staar i vor tekst: "Det umulig at fornye dem til omvendel[se]. De har sat sig selv i en saandan st[illing] til Gud at hans Aands kald ik[ke] lenger kan naa deres hjerter, ha[n]s trudsler ikke lenger skremme elle[r] hans naade tillokke dem. Et grenseløst fald og derfor er og følgerne saa grufulde. En saadan sjæl er praktisk talt kommen paa samme stade som djevelen og hans engle. Der er ingen tilbagevenden mere. Det er altsaa ikke Guds uvillighet til at forlate som har lukket naadens dør for en saadan sjæl for tid og evighet, men det er sjælen som har sat sig selv utenom Guds frelses omraade, og paa den maate lukket naadens dør for sig for altid. Dette er hvad Guds ord kalder at korsfeste Guds Søn for sig paany, og gjøre ham til spot. Guds Søn var korsfestet for os alle en gang og gjort til spot for vor skyld. Den som vil atter korsfeste ham og gjøre ham til spot for sig, og det med frit forset, vilje og velbehag, han faar ogsaa bære sin egen skyld, en evig utelukkelse fra Gud.

Naar Jesus legger til at der ikke er forlatelse for denne synd hverken i denne verden eller den tilkommende, saa ville noen si at det viser at der er forladelse at faa hinsides for mindre synder. Dette kan dog ikke paastaæs da der intet andet skrift ord findes som bekræfter dette. Paa den anden side er der mange Guds ord som viser at døden avslutter all hvad naaden betreffer. Saaledes fortellingen om den rike mand og Lasarus. Der var ingen sand anger eller bod ei heller nogen naadens tilgivelse at merke. Skal man faa naade og bli delaktig i frelsen saa maa det ske i naadens tid.

Hval slags sindsforfatning blir saa den person i som fortsetter livet her men bærer paa Guds vredes dom over sig, og den forbandelse som er de fortapte til del? Gaar han med denne stilling sig bevist eller drømmer han om himmel og salighet efter døden? For svar paa dette spørsmaal lat os søke til paralelle steder i Guds ord og ikke late vore egne spikulasjoner løpe av med os. Samme brevs forfatter sier i kap. 10, 27: "Men bare en forferdelig gru for dom og en nidkjærhets brand som skal fortære de gjenstridige." Her forklares hjertets tilstand hos en saaden sjæl klart og utvetydig. Ingenlunde en bedragelig drøm om liv og salighet, men en forferdelig gru for dom. Med den evige pines ild allerede brendende i hjertet, opventes den dag da det som her kunne lindre pinens utaalelighet rykkes ut av veien.

Fjerde kvartals indsamling.

Er den opgave Herren har git vort samfund en byrde? Ikke dersom vi har Kristi sindelag. "Jesus sier til dem: Min mat er at gjøre hans vilje som har sendt mig og a fuldbyrde hans gjerning. Sier ikke I at der endnu er fire maaneder, saa kommer høsten? Se, jeg sier eder: Opløft eders øine og se markene, de er alt hvite til høsten" (Joh. 4, 34—35). Jesus hadde en stor gjerning at utføre og han utførte den med glæde. Det var for ham en fryd. Det var som for den hungrige at sitte ver et godt maaltid. "Min mat er at gjøre hans vilje som har sendt mig." "Og Jesus gik omkring i hele Galilæa og lærte i deres synagoger og forkyndte evangeliet om riket og helbredet al sygdom og skrøpelighet blandt folket" (Matt. 4, 23). Gjenløsningen var hans store gjerning. "Menneskesønnen er ikke kommen for at la sig tjene, men for selv at tjene og gi sit liv til løsepenger for mange" (Matt. 20, 28). At utføre denne sin gjerning var hans glæde, hans mat og drikke. Hans hele sjæl var i bestemt virksomhet for at gjøre sin faders vilje og at utføre sin opgave, indtil han kunde si: "Det er fuldbragt!"

(Fortsatt side 2, sp.2).

HYRDEN
Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.
Rev. H. L. Urness, Editor,
723 Victor St., Winnipeg, Man.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to
Rev. B. L. Lokensgaard, Manager,
722 Main St., Saskatoon, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the Rundschau Publishing House, Winnipeg, Man.

Elementary Christian Education

som stod at laese om i forrige nummer Hyrden var skrevet av past. Ivar Saugen. Beklager at hans navn var, utelatt. Det begynder at bli smaat med indsendelser av læsestof til bladet. La os faa mer om det ovenfor nævnte vigtige emne saavelsom om de andre emner som var nævnt. Folk undres paa hvorfor der ikke kommer nogen nyheter fra vore hoiere skoler Outlook og Camrose. Radaktøren er ogsaa med at undres over det. Bestyrerne for de to skoler er vel kjendt med at Hyrdens spalter staar aabne for nyheter fra alle grene av vor kirkes arbeide og ikke minst for vore to Colleges. I midlertid da intet nummer kan ikke redaktøren **fabrikere** nyheter. Hyrden er det organ, fremfor noget andet, hvori disse vore skoler kan bli kjendt for kirkefolket. Haaber dette vil bli rettet paa snarest muligt.

Kjære abonnenter, kom ihu kontingenten for eders blad, og send ind for nyelse sammen med minst en ny abonnent. Gjør det nu.

Uttalelser om bladet: "I've heard many compliments for "Hyrden" since it assumed its present form; I sincerly hope we can keep it thus. Its so difficult these days to work or "boost" anything, but I suppose we must just keep on doing the best we can, and leave the rest to the Lord"...

"Nu liker vi Hyrden godt"...

Julegave til "Hyrden." Tiden gaar og snart har vi Jul, gavernes festtid. Har tænkt saa smaat paa at December numret av bladet burde bli at serskjelt Julenummer. Jeg kom da, som redaktør, til at tænke det burde la sig gjøre at faa nok penger som frivillig gave til at bekaste tryknigen av det nummer. Altsaa la det bli julegave til Hyrden. Kanske vi kan faa nok til at utgi 8 sider altsaa dobbelt saa stort som nu. Liste over dem som yder til trykning av Dec. Julenummer vil bli trykt i nævnte utgave. Er der nogen som har passende digt, julefortelling eller betragtning om Julen saa send det ind....

Husk paa at bekjendtgjørelser eller andet læsestof for bladet maa naa redaktøren den 6te eller senest den 10de. i hver maaned for at faa det trykt i det maaneds nummer. En del sender stof for Hyrden til formand Akre. Paa den maate blir det ved enkelte tilfreder forsinket da formanden er for det meste ute paa reiser. Send alt vedrørende bladets indhold til redaktøren- U.

Luther Translates the Bible: A 400th Anniversary Brochure. By O. M. Norlie. Augsburg Publishing House. Pris 15 cents, dusin $1.50.

Ganske rigtig sier den vel kjendte teolog o gstatistiker dr. G. L. Keiffer, i forordet: "Ut fra mange aars studium av reformationen, Martin Luther og bibelen, frembringer dr. O. M. Norlie her en paalidelig og fængslende fortælling om den i 1534 utkomne Luthers tyske bibel. Han gir en oversigt over Luthers liv, verden paa Luthers tid, hans oversættelse i andre land, saavelsom den indflydelse der strømmet ut fra drenne oversættelse." Der tør være mange som ikke har tid eller betingelse for at læse de større verker om denne Luthers store gjerning. Denne brochure vil alle, store og smaa, gamle og unge, kunne læse med interesse. Den burde findes i hvert eneste hjem iblandt is. — Lutheraneren.

Forvirring.

"Northwood-Emissæren," i en kort paragraf, skildret nylig vor tids stilling i følgende ord:

"Der er en frygtelig forvirring i vort land, og det er vist kun faa der forstaar den virkelige stilling. De arbeidsløse gaar der. De maa opholdes av staten. De som har fast ansættelse er misfornøiet, og vi læser om streiker fra snart sagt alle kanter. Man skulde tro at folk der har en fast ansættelse idag vilde være glad og fornøiet, men nei, de lægger ned sit arbeide og vil tvinge sig til høiere lønninger. Dette bringer en skrækkelig forvirring, saa man staar omtrent raadløs. De kloke hoder prøver at løse disse vanskeligheter, men de magter det ikke. Det hele er et røre.

Det kunde nok løses hvis folk vilde gaa den rette vei, men det er noget den store masse ikke vil. De vil nemlig ikke gaa til Gud og lægge alt ned for hans føtter og si til ham: Ta du ledelsen av os. Vi magter det ikke. Folket er ikke færdig endnu til at lægge saken over i Guds hænder. De vil ikke indrette sig efter Guds ord. De vil gaa sine egne veier."

Disse ord minder om den klage som Herren ved profeten Amos fører mot Israel: "Jeg har dog git eder rene tænder i alle eders byer og mangel paa brød paa alle eders steder; men I har ikke omvendt eder til mig, sier Herren. Og jeg har dog forholdt eder regnet, da der endnu var tre maaneder til høsten, og har latt det regne over en stad mens jeg ikke lot det regne over en anden; et stykke fik regn, og et andet stykke, hvorpaa det ikke regnet, blev fortørket, og to, tre stæder vankede hen til en stad for at drikke vand og fik dog ikke nok; men I har ikke omvendt eder til mig, sier Herren. Jeg har slaat eder med brand og vissenhet i kornet, eders mangfoldige haver og vingaarde og figentrær og objetrær fortærte græshoppen; men I har ikke omvendt eder til mig, sier Herren. Jeg har sendt pest iblandt eder efter Ægyptens vis, jeg har ihjelslaat eders unge mænd med sværd, paa samme vis som eders hester blev fangne, og jeg lot stanken av eders leire stige op i eders næse; men I har ikke omvendt eder til mig, sier Herren. Jeg har omstyrtet stæder iblandt eder, saaledes som Gud omstyrtet Sodoma og Gomorra, og I blev som en brand reddet av ilden; men I har ikke omvendt eder til mig, sier Herren.

Derfor vil jeg gjøre saaledes med dig, Israel! — Efterdi jeg vil gjøre dette med dig, saa bered dig til at møte din Gud, Israel! Ti se, han som danner berge og skaver vind og kundgjør et menneske hvad hans tanke er, som gjør morgenrøde til mørke og trær paa jordens høider — Herren, hærskarenes Gud, er hans navn" (Amos 4, 6—13).

Alle disse plager hadde Herren latt komme over det forvendte Israel for at bevæge til alvorlig eftertanke. Men det hjalp ikke. Folket vilde ikke omvende sig til ham. De vilde fortsætte i sit hjertes haardhet. Det klare vidnesbyrd fra profeten Amos vilde de ikke ta imot. Nei, slet ikke! Se hvad hændte. "Da sendte Amasja, presten i Betel, bud til Jeroboam, Israels konge, og lot si: Amos har stiftet en sammensvergelse mot dig midt i Israels hus; landet kan ikke utholde alle hans ord" (Amos 7, 10). Den aand som raadet i landet maatte se til at faa sat en stopper for vidnesbyrdet imot synd og gudløshet. De vilde ikke omvende sig til Herren.

Disse ting er skrevne os til lærdom. Vi har faat straffedomme fra Herren. Hans hensigt har været med disse at føre os som et folk til alvorlig eftertanke og til omvendelse. Mon der fra himmelen skal sænke sig ned over os den dom som kom over Israels folk: "I har ikke omvendt eder til mig, sier Herren?" Lykkelig den som bereder sig til at møte sin Gud!

(Fortsatt fra side 1)

Vi er hans efterfølgere. Som saadanne har vi en stor opgave at utføre. Den venter paa os nu i oktober. Vi har kald til at tjene. Vi frelses for at tjene. Frelsen først og da tjenesten. Gaa og arbeid i min vingaard! I skal være mine vidner. Gaa ut og gjør alle folkeslag til discipler. Gaa ut i al verden og forkynd evangeliet for al skabningen!

Kvartalsyis indsamling har gjentagende blit sterkt anbefalt av vort samfund. Ogsaa under sidst avholdte fællesmøte blev denne plan fremholdt. Det burde være en samvittighetssak for hver og en i vort samfund at gjøre sit bedste for at disse anbefalinger kan gjennemføres.

Det sidste kvartal av 1934 er nu her, det ene som er igjen av dette aar. Indtil denne dato er der indkommet for vore skoler, mission og barmhjertighetsarbeide $300,196.26. Maatte det dog gaa klart op for hver av os, for mig og dig, hvor langt vi endnu staar tilbake i indsamlingen av det som trænges til kirkens arbeide før dette kvartal og dermed aaret avsluttes! Meget vigtig er det at hver eneste menighet tar fat nu og gjør noget klækkelig — nu. Blir det forsømt da vil mange av vore arbeider komme i vanskeligheter og trængsler.

Hvorfor ikke løfte banneret høit for vore skoler, hjemme- og hedningemissionen og barmhjertighet i løpet av oktober maaned? La os anstrenge os paa det kraftigste denne maaned ved ukentlige bidrag og konvolutsystemet, ved missionsoffer, ved bidrag fra organisationer, osv. Saa meget kommer sig an paa dig. Oktober er den bekvemmeste maaned for missionsfester og missionsoffer. La os arbeide ihærdig for at fuldføre 1934 indsamlingen før den 31te oktober! Det kan gjøres. "Jeg formaar alt i ham som gjør mig sterk" (Filip. 4, 13).

Er den os en byrde den opgave Gud har git os? Nei, ikke dersom vi har Kristi sindelag. Da er den vor glæde, vor mat; da ligger den i vor sjæl som en frydefuld bestemmelse derhen at vi vil trofast utføre det hverv Herren har git vort samfund. Nu er tiden. La os lægge os kraftig i sælen for at fuldføre 1934 indsamlingen inden den 31te oktober!

A. J. BERGSAKER.

Kirkens indflydelse.

"Har kirken mistet sin indflydelse?" spør dr. Michael Neiiendam i en artikel i "Kristelig Pressekontor" (Norge). Der er jo mange som paastaar at saa er tilfældet. "Der er nogen," sier han, "som klager over at kirken har mistet sin indflydelse. Hvad er det for "nogen"? Er det mennesker som selv føler sig hjemme i menigheten, og som møter søgnedagenes række med velsignelsen som de aapnet sig for fra Guds hus? Eller er det "nogen" som ynder at opholde sig i tilværelsens sidekulisse?"

I den sidste menneskealder har der hos os i Amerika utviklet sig en bevægelse som ofte kaldes "the social gospel." Denne er fremkommet for at imøtekomme kravet paa løsning av vigtige økonomiske problemer. Kirken faar megen skjend fordi den ikke saa effektivt som en del ønsker trær ind paa dette omraade og yder et mægtig bidrag til løsningen av disse vanskeligheter. De som mener at kirken heri forfeiler sit maal, paastaar da at den har mistet sin indflydelse. Og herav følger at mange ikke bryr sig mer om den.

Det var engang i Iesu liv at en mængde folk fik den ide at Iesus var manden som kunde løse deres politiske og økonomiske vanskeligheter. De hadde set og erfart hvad han kunde gjøre. Men han negtet at la sig gjøre til konge. Han gav sig ikke i kast med at løse deres nationale problemer. Og her har vi følgen: "Derfor drog mange av hans discipler sig tilbake og gik ikke længer omkring med ham" (Ioh. 6, 66). Han hadde nok mistet sin indflydelse. Men vent! "Jesus sa da til de tolv: Vil ogsaa I gaa bort? Simon Peter svarte ham: Herre! hvem skulde vi gaa til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at duer Guds hellige." Her var altsaa nogen i hvis sjæl det største spørsmaal var: Hvorledes kan vi finde det evige liv?

Kirkens opgave er at bringe os arme mennesker budsklapet om hvorfor aarets avslutning.
ledes det er blit mulig for os at komme til livet. At finde fred, lykke, salighet for vor sjæl er av uendelig større vigtighet end at finde brød for vore legemer. For dem som hungrer og tørster efter disse aandelige velsignelser, har kirken ikke mistet sin indflydelse. Herre! hvor skulde vi gaa hen utenom kirken?

Hermed er dog ikke sagt at kirken skal være aldeles likegyldig med hensyn til timelige vanskeligheter. Det er den heller ikke. Jesus har selv ordnet programmet. Han sier: "Søk først Guds rike og hans retfærdighet, saa skal I faa alt dette i tilgift" (Matt. 6, 33). Altsaa, kan kirken først ved Guds kraft frembringe søken efter Guds rike, da vil det bli let at finde løsning for de timelige spørsmaal.

Bekjendtgjørelse.

Moose Jaw kreds av den Norsk Lutherske Kirke i Canada holder sit høstmøte i Trefoldighets menighet, Torquay, Sask., Past. A. K. Odlands kald, den 18-21de Oktober. Møtets første dag vil bli anvendt til at behandle religionsskoleundervisningen. Alle søndagsskolelærere oilhørende kredsen og ellers alle som er interesseret i barnas religionsundervisning bør være tilstede ved dette møte.

Det egentlige kredsmøte begynder torsdag kveld den 18de med aapningspræken ved Past. S. D. Sorgen. Emnet for samtale, Esaias 57, 14—21 indledes ved Past. R. Dahle-Melsæther. Missionspræken paa søndag eftermiddag ved Mr. H. L. Egland.

Lørdag aften vil Kvindernes Missionsforbund holde sit aarsmøte.

Da dette er kredsens arsmøte bør alle menigheter i kredsen sende delegater.

A. K. Odland, formand.

Prince Albert kreds av den Norsk Lutherske Kirke i Canada holder sit høstmøte i dagene 26de—28de Oktober d.a.i Weldon, Sask., past. J. P. Tandbergs kald. Samtale-emnet blir 51de Psalme. Pastor A. M. Vinge indleder.

Maa Herren velsigne vort møte.

T. J. Langley, Formand.
I. C. Dahl, Sekretær.

Et Missionsmøte for Canada Distrikt, vil bli avholdt i Preeceville, Sask., past. P. C. Haalands kald, den 26.—28. oktober, 1934. Aabningspræken ved past. H. E. Egedahl. Samtaleemne: Ap. gj. 4, 23—36, indledet ved Dist. form. past. J. J. Akre Søndag, Missionspræken ved past. . O. Kandal. Missions Kom. for Canada Distrikt møter paa samme tid og sted.

Et andet Missions Møte, — ogsaa for Canada Distrikt, — vil bli avholdt i Birch Hills, Sask., past. T. J. Langley's kald, den 2.—4. november, 1934. Saa mange som kan, bør komme ut til disse missions møter. Bed om Herrens rike velsignelse over dem!

K. O. Kandal. A. K. Odland.

Central Alberta Inner Mission Society conduct their fall meeting in Zion Church (Erling) 12 Miles north from Bawlf, Alta., Rev. P. Lerseth's charge. Nov. 2.-3.-4, 1934. Text: Rom. 8. Pray God to bless these meetings, come and be with us. —

A. G. Lewis, Pres. L. E. Lovseth, Sec'y.

Men derson kirken gir sig ikast med at ordne med disse jordiske affærer og derfor kommer til at lægge mindre vegt paa Guds rikes sak, da vil den heller ikke yde noget til løsning av økonomiske problemer.

Det er netop i denne stilling en hel del av den protestantiske kirke befinder sig i vor tid. Med al sin agitation i de sidste henved 40 aar i form av "social gospel" har den ikke opnaadd noget i form av forbedring i de undertryktes kaar. Kampen mellem arbeider og kapital, for eksempel, er vist skarpere iblandt os idag end den har nogensinde været i vort lands historie.

Jo mer kirken forsømmer sit eftertryk paa det "evige livs ord"; jo mer den lægger an paa at forbedre menneskenes timelige kaar og saaledes lærer menneskene at den anser dette som sin opgave; jo mer den faar menneskene til at vente dens utførelse av denne sin indbildte opgave; jo mer menneskene faar se at den ikke løser en saadan opgave, jo mer vil kirken miste sin indflydelse.

Kirkens blomstringstider var da den med iver og kraft drev vidnesbyrdet om det "evige livs ord."

—Lutheraneren.

Troens Egne er i Nød.

Hvad kan gjøres for at hjelpe dem? Hjælpekomiteen som blev valgt ved distriktmøtet i Moose Jaw, Sask. i 1931 maa atter opta arbeidet for at avhjælpe nøden; ti den er nu større en den var dengang i de uttørkede strøk. Prestene maa faa hjælp skal de kunne fortsætte arbeidet i sine kald, da de liten og ingen løn kan faa av sine meningheter. Folket trænger klær og fødevarer, særlig havesaker, og foder (feed) for heste og kjør. Kan der gjøres indsamling blandt dem som har faat avling saa kan megen nød avhjælpes og Herren vil velsigne baade dem som giver og dem som faar. Jeg vil henstille til vore prester, hver i sit kald til at faa nogen til at foresta saadan indsamling og at faa det sendt til de trængende. Penge til hjælpekassen sendes til hjælpekomiteens kaserer, Mr. Geo. Gilbertson, Frontier, Sask. Gjør det straks førend vinteren kommer. —J. J. Akre.

Kan Canada distrikt yde sin andel til kirkens gjøremaal dette aar? Ja vi kan dersom alle vil være med. Dersom alle menigheter arbeider efter den antagne arbeidsplan og enhver lægger en cent hver dag i tre maaneder, (sep. okt. og nov.) i sparebøssen, saa kan maalet naaes. Vil alle være med i denne indsamling? Det kræves av husholdere at de findes tro. Læser vær du med. —J. J. Akre.

Kom vore skoler ihu

Outlook College og Camrose har atter begyndt sin virksomhet. Kom dem ihu i eders bønner. De utfører et stort og vigtig arbeide for vor ungdom; hjælp dem i dette arbeide ved eders bønner og eders gaver.

—Akre.

(En velskreven betragtning over emnet: "Taksigelse" skrevet ved Hr. Knute Haddeland, Starbuck, Man. stod at læse i "Norrøna" for 4de Okt. Betragningen er saa indspirerende og tankefuld at det vil være Hyrden's-holdere gavnligt at læse samme.—U.)

Taksigelse.

Naar indhøstningen er over er det blit en almindelig skik at ha taksigelse. Enhver har saa uendelig meget at være taknemmelig for bare vi i farten vil tænke os om. —Vi er saa vant til at nyte denne verdens goder at vi tar det for en selvfølge-og sjelden husker at paa taksigelsesdagen burde vi stanse lit i vor dagelig dont og i vore hjerter sende op en tak til alle forsynets ophav for den velsignelse vi har nyt godt av i aarets løp; snarere tænker vi heller paa hvordan vi kan fylle os selv med den bedste mat og drikke. Det er mer og mer blit til en dag hvor det synes at gjelle at faa overarbeidet sine fordøielsesorganer. — Det er om at gjøre at faa den største og feteste kalkun, og med alle mulige deilige velsmakende retter ved siden av, er taksigelsesdagen blit til en kapspisningsdag; ja enkelte gange kan det bli saa meget fraadseri med mat og drikke at det er smertefulle erindringer om det dagevis efterpaa.

Det var ikke slik ment. —Navnet antyder klart hvad dagen er ment for. Taksigelse menes ikke at dra til sig, men at gi fra sig, ikke alene i ord men ogsaa i virke. Taksigelse i sit beste gir uttryk i at være hjelpsom-at gi av sine produkter, eller at gi av sig selv i smaatjenester hvor det trenges, hvor det kan bringe glæde og hygge til mismodige sjæle, paa samme tid som vi sender op en stille tak til **Den** som gir os anledning til at være til tjeneste og skape hygge i vor midte.

Taksigelse hadde antagelig sin oprindelse i ofring. Det bedste av aarets produkter, enten av dyre-eller plantelivet, var plasert paa offeralteret. Denne skik daterer tilbake til begyndelsen av mand; vi læser om Ka'in og Abel, at de begge ofret av det bedste av sin aarsvekst Ka'in, som var jordbruker, gav i taksigelses-offer det bedste av aarets grøde, Abel som var faarehyrde, gav sin "Hjords Førstefødte"; Vi læser videre at Abels offer var velbehagelig for Herren, "men til Ka'in og hans offer saa han ikke," — Hvorfor? — Var det fordi han likte dyreoffer bedre end offer fra plantelivet? Nei, — det var fordi Abel gav ogsaa av sig selv idet hans hjerte var løftet op til **Skaperen** i inderlig taknemmelighet over al den velsignelse der var blit ham tildelt gjennem aarets løp. Han var frisk og rask, hans flok hadde formert sig over alle forventninger og hans hjerte var opfyldt av taknemmelighet saa han maatte gi det uttdyk ikke alene i tvang, men ogsaa ved at frembringe et offer som et synlig tegn for sine følelser. Ka'in derimot ga ikke av sig selv, — hadde ikke sit hjerte i offringen; —han bragte sit offer, ikke av kjerlighet, men som en plikt og fordi han var bange for Herren's vrede; — heller syntes han det var forgalt at maatte kaste bort endog en liten del av den bedste grøde, som hadde kostet ham saa meget haardt arbeide at faa indsaat og indhøstet. —Derfor var hans offer ikke velbehagelig i Herren's aasyn.

Der ligger en lærdom i dette, for os, om at bringe vor taksigelse, enten det uttrykkes i offer eller i en stille tak, av et villig og glad hjerte. Taksigelse kan bli uttrykt paa mange forskjellige maater, beroende paa omstendigheter, — kanskje er det noen virkelige trængende som en liten haandsrekning vil hjelpe, likesaa er det mange velgjørenhets anstalter, kirker og andre veldedige og nyttige gjøremaal, hvor et offer, i den rette aand, kan gi uttryk for ens taksigelse. Norrøna's Jubileumsfond f. eks. kommer under aarets taksigelsesofringer.

Iblandt de forskjellige kirkesamfund er det blit almindelig at kvindeforeningen om høsten steller til en taksigelsesmeddag. Kvinderne inden kirken bringer sine ofringer i tillavet mat, som de slaar isammen, ogsaa hjelped de hverandre i at servere den til gjester. Disse middage gjøres til festlige sammenkomster, med prektige dekorarte bord, bugnende av en herlighet av deilige spiselige saker. Hele bygda møter op, uanset hvilken kirke de tilhører, og bringer sine ofre ved at betale en viss sum av penger for maaltidet. Paa denne maate omsettes de ofrede aarets produkter til flydende vardier for benyttelse i nyttige kirkelige gjøremaal. — Saaledes faar baade de som har av jordens produkter-og de som ikke har anledning til at yte sit taksigelses-offer.

La os ikke glemme at være taknemmelige og at det er mere velsignet at gi end at motta. Knute Haddeland.

Fra Arbeidsmarken Vor.

Den 16de september 1934 feiret Green Valley menighet fem og tyve aarsfest for menighetens organisation. Formand J. J. Akre holdt festpræken, kvindeforeningen serverte meddag; eftermiddagens program avvekslede med taler og sang. Menighetens første sangkor sang; hilsninger oplæstes fra past. Dale og past. Sandager, og past. Hjortaas og past. B. O. Kokensgaard bragte hilsninger fra sine menigheter saavelsom fra sig selv, past. J. A. Berge, menighetens prest, bragte hilsninger fra menighetene i Langham kaldet som han midlertidig betjener. Lærer Oscar Berg hilset fra Saskatchewan River menighet og paa egne vegne, formand Akre lykønsket menigheten paa Canada distrikts og egne vegne. Menighetens historie var skrevet og oplæstes av S. Brun. Kvindeforenings og Ungdomsforenings historie blev ogsaa oplæste. Aftenens program var overtat av Ungdomforeningen, og bestod av sange, deklamationer og en tale av past. B. O. Løkensgaard av Saskatoon. —Akre.

Menigheten i Edmonton, Alta. past. S. Wessels kald hadde besøk av formand Akre tirdag aften den 18de sept. Mange var mødt frem i kirken hvor baade past. Wessel og formand Akre talte til opbyggelse. Formanden fremla for menigheten planen om indsamling av budgetet ved at hvert medlem, nu i tre maaneder, yder 1 cent hver dag til Herrens gjerning. Sparebøsser var utdelte og menigheten vil være med paa denne plan.

Den 19de sept. ankom formand Akre til Glendon, Alta., for at indsætte past. A. H. Holm i Glendon og F. Lake menigheter og omliggende missionsmark. Den følgende dag kjørte han og past Holm 30 mil og besøkte en norsk familie ved navn Mathias Farvolden for at faa ordnet med gudstjeneste der; familien bestaar av forældre og 6 voksne sønner som hver har en kvart section land og 3 døtre hvorav en er gift. Opbyggelse holdtes for menigheten i Farvoldens hus og gudstjeneste bestemtes av past. Holm i Rich Lake skolehus omkrig 10 mil længere i N. V. fra Farvoldens hjem, altsaa 40 mil fra Glendon, dette blir en av past. Holms prækepladser.

Søndag den 23de sept. var en stor hoitidsdag for Glendon menighet, den fik da grundstenen lagt og sin kirke indviet og sin nye prest indsat ved formand Akre; samme dags aftermiddag blev past. Holm indsat i Flat Lake menighet. Denne menighet har faat sig en "log" kirke 12 mil i syd fra Glendon.

Den 2den til 7de okt. besøkte formanden Zion og Battle River menigheter tilhørende Chavin kaldet, midlertidig betjent av past. Egedahl.

Den 11te okt. fik Vor Frelsers menighet past. Egedahls kald sin kirke indviet ved formand Akre assisteret av kredsens prester. Provost kreds holdt samtidig sit kredsmøte i menigheten.

Søndag den 1ste Juli blev pastor S. D. Sorgen indsat ved past. A. K. Odland i Lake Alma kaldet.

Pastor Urness og frue, Winnipeg, Man., blev ikke saa lite overrasket lørdagsaften den 29de Sept. i det en del venner og bekjendte kom og fylte huset med sin nærværelse. Da man hadde summet sig lit efter overraskelsen begynte en underholdning av musik og sang, o.s.v. Derefter gik et par av damene ut paa kjøkkenet og satte paa han Lars. Da alt var ferdig bødes alle tilbords, husets folk først. Fru Pedersen (St. James) overrakte en konvolutt med indhold til fru Urness som en opmuntring og paaskjønnelse fra de tilstedeværende. Fru Urness takket, likeledes past. Urness, ikke saa meget for gaven i sig selv, men for det venskap og den sympati det blev dem bevist.

—Deltager. (Norrøna.)

Bryllup. Willie Rostad, søn av Paul Rostad ved Melville, Sask. og Cecelia Brandsgaard, datter av Mr. og Mrs. Ole Brandsgaard ved Southy Sask. holdt bryllup i brudens hjem den 30te Sept. Vielsen foregik i Lunner menighets kirke, efter endt gudstjeneste. En stor forsamling var tilstede. —C. L. Jothen.

Barnedaap. Søndag den 23de Sept. var det stor barnedaap hos Anna og Ludvig Aunes, Elmcreek, Manitoba. Av Hr. og Fru Aunes blev fire barn døpt, og fem barn av Hr. og Fru Robert Tokvam. Ved siden av forældre var følgende tilstede som fadre; Fruerne M. Anderson, M. Johnson, M. Pederson, M. Malmquist og Herrerne Gust Anderson, M. Johnson, og M. Malmquist. Pastor Urness, Winnipeg forrettet og hans følge var frøken Marta Klebo, hr. Stanley Swanson og hr. Pederson, der i frøken Klebos bil og med presten ved rattet, som kjentmand paa "muddy roads."

Søndag eftermiddag den 7de talte past. Urness ved "Sunday-school Rally Day" i Redeemer Lutherske kirke (American Luth.). Past. C. Mohr, Winnipeg. Søndagsskolen bestaar av 230. børn og lærere.

St. Johannes menighet ved Viscount hadde en hyggelig taksigelsefest om aftenen den 8de okt. Supper blev serveret i kirkens basement som indbragte $68.00. Efterpaa blev et godt program utført med sang og deklamationer samt tale av past. Jothen, menighetens prest.

Kvindeforeningen i den Norsk Luth. Menighet i Winnipeg tilstemte planen om at gi 1 cent dagen (sept., okt. og nov.) og Missionsbøser er utdelt ved sekretæren for bøssene Fru. H. L. Urness.

Søndag den 30te Sept. var en riktig fest-dag for vort folk ved Chelan, Sask. for da var Vise-formand Past. Tandberg der og præket, baade for og eftermeddag, samt om kvilden kl. 8. Om formeddag blev 6 unge konfirmeret. Det er nu 6 aar siden de første norske bosatte sig ved Chelan. For omtrent et aar siden skrev Mrs. Hammer og Mrs. Bergh til baade formand Akre og til past. Tandberg og bad om at noget maatte bli gjordt. Vort kirkefolk ved Weldon og Birch Hills, samt Prince Albert kreds Lægmandsforening skaffet midler saa pastor Falkeid og Emisær Fengstad kunde gaa did siste Marts. Siden har Fengstad været der omtrent hver 3 uker, og i Juli holdt han 2 ukres religionsskole der. Den 28de April indskrev han konfirmantene Myrtle Olive Eldora og Clara Isabelle Mathilda Aspen; Ingvald Maynard Berg; Eleanor Margaret Julia, Esther Viola og Lydor Arnold Julian Jewell.

Den 15de Juli var igjen past. Falkeid der og menighet organisertes med 11 stemmeberetige, som nu er øket til 21. Konfirmantene læste norsk. Konfirmationsdagen var skolehuset vel fyldt. Og millem spørgsmaalene og svarene var det saa stille at ingen lyd hørtes. Av og til saaen en haand med lommetørklæ i liste sig op til oinene paa nogle av de ældre. Ja slik gaar det ute paa Missions Marken, naar de kirkelige handlinger vekker gamle minder, og naar Guds ord faar gripe hjertene. Vort ønske er at en prest efter Guds hjerte maa snart bli ansat i dette strøk. —Søren Fengstad.

Femogtyvende aars jubilæum for Carrot River Valley Menighet.

Den femtende August 1934 var en mindedag for Carrot River Valley Menighet. Pastor H. O. Gronlid begyndte sit virke som menighetens prest den 15de August 1909. Til minde om denne begivenhet blev festen holdt.

Dagen oprandt med meget gunstig veir. Tidlig om morgenen ringet kirkeklokken—fem og tyve klokkeslag. Lyden av kirkeklokken denne hoitids dag bragte minder til mange—minder om Herrens, godhet igjennem de mange aar menigheten hadde ydet sin indflydelse. Kirken hører til i det skandinaviske folkeliv.

Trods den travle indhøstnings tid strømmet folket ind fra alle kanter. Kirkenhuset var prydet med en mengde blomster. Det var feststemning over det hele.

Det første vers av salem 589 i Landstad blev sunget ved aapningen av den høitidelige formiddagssession. Menigheten hadde to kor ved denne anledning: de medlemmer som var igjen av det første kor i menigheten utgjorde det ene kor, og koret som menigheten nu har. For at betegne disse kor i denne rapport kalder vi første koret Jubilæums koret, og det andre Ungdoms koret. Jubilæums koret sang: "Fremad." Pastor Tandberg, Evangelist Hanson, Pastor Sorgen, og stedets prest læste avsnit av Guds Ord passende for anledningen. Efter Troesbekjendelsen talte Pastor Tandberg over Esaias 61, 1—2. "Stat op, bliv lys." Meget alvorligt blev det paalagt menigheten at den skulde lyse. Ikke irlys som ikke har evne til at sette ibrand, men lys som Gud selv har tendt. Vi hadde den glæde at ha med os Pastor Sorgen fra Lake Alma. Hans solosang "Jeg saa ham som

barn" var meget vakker. Den vandt gjenklang i manges hjerter. Efter slutnings kollekten og Herrens velsignelse avsluttedes formiddagssessionen med salmen nummer 44.

Kvinderne hadde forberedt en festmiddag. For menighetens første medlemmer, og talerne blev et bord dekket. Det bød paa mange gode retter.

Eftermiddags session aapnedes med salmesang, og andagt av Oliver Hanson. Jubilæums koret sang "I den tause midnats time." Fiolin solo av John Grafslund, "Naar sol gaar ned." Evangelist Hanson som har tilhørt denne menighet i mange aar, og som har virket meget i kaldet talte over Johannes 14:9. Særskjilt la han vegt paa at disse aar har Herren været med os. Dog var det mange som Filip som ikke endnu kjendte Kristus som sin personlige frelser. Ungdomskoret sang, "Sku mot himlen." Solo av Pastor Sorgen, "Beneath the Cross of Jesus." Menighetens sekretær, H. B. Gunderson læste da menighetens historie. Jubilæums koret sang, "O det land som er lyst som en dag." Et offer til menigheten blev optat. Ungdomskoret sang "Lykkelig Ungdom." Pastor Sorgen talte om kirkens indflydelse i hans liv. Daaben, kristendomsundervisning, og de høiere skoler hadde været til megen velsignelse. Et meget alvorligt vidnesbyrd. Sang av en oktette, "God bless my boy." Fiolin solo, "Agnus Dei" av John Grafslund. John Grafslund er lederen av menighetens kor. Pastor Tandberg som vise formand av Kanada Distrikt bragte hilsen til menigheten, og frembar ogsaa en tak til Evangelist Hanson for hans trofaste arbeide i kaldet. Vi hadde den hygge at ha med us Mrs. H. O. Grønlid ved denne mindefest, Minderne var jo paa denne dag særskjilt knyttet til Pastor og Fru Grønlids virke i denne menighet. Mrs. Grønlid talte om at overveie herrens velsignelser imot os. Herren venter frugt av figentreet. Pastor Vinge, stedets prest, takket da alle som hadde været behjelpelige for at gjøre denne dag saa hyggelig. Ungdomskoret sang, "Farvel." Herrens velsignelse lystes og forsamlingen sang, "O tenk naar engang samles skal."

Melfort Creek og Beaver Creek menigheter var representeret ved denne jubilæumsfest.

Dagen var stemningsfuld og rik paa minder. Det er godt at ta tid at tænke over Herrens velsignelser imot os. Det skandinaviske folk har meget at takke Gud for. —Vinge.

Zion Lutheran Congregation in Saskatoon held a farewell surprise for Mrs. O. N. Sorhus after the service Sunday evening, Sept. 9th,. She was presented with a gift from the congregation in appreciation of faithful service as church organist. She left for Camrose, Alta. around the middle of September. B. O. L.

On Sunday, Sept. 23rd, the Lutheran Students of the Moose Jaw Normal Technical and Central Collegiate school attended the evening service of Central Lutheran Church. The pastor of the church, Rev. E. E. Hoff, spoke on the subject: Who is greatest? After the service the students and members of the congregation assembled in the church parlors where a program consisting of words of welcome and invitation to participate in various activities of the different church organizations were extended by the pastor and the presidents of the organizations. Miss C. E. Marum responded on behalf of the students. Several vocal and piano selections were also enjoyed. This was followed by an hour of social fellowship, light refreshments were served.

On October 8th Rev. E. E. Hoff, pastor of Central Lutheran Church, Moose Jaw, Sask., conducted the morning service at the Church of the Redeemer, of the same city, Rev. H. Kroeger, pastor. Rev. Kroeger had conducted the morning service at Central on the 3rd of June.

Mr. Robert Trygstad, formerly of Midale, Sask., together with his mother conducted two weeks of parochial school in the Bethany Lutheran church, Parkbeg, Sask., during the last two weeks of July. Mr. Trygstad also conducted services in all the congregations of the Moose Jaw parish. He also showed pictures on China.

Mission boxes for the purpose of assisting in the ingathering of the apportioned budget have been placed in the homes of the Moose Jaw parish.

The Swift Current Circuit held a fourday meeting in Rev. O. J. Marken's charge, Sept. 27—30. The first two days were held in Highland congregation north of Herbert, Sask. Rev. Thvedt of Cabri opened the meeting by speaking on the topic of Prayer, Matth. 7, 7—8. It is indeed a timely way to open a Meeting. How have we not often failed because we have not taken time to speak with God in prayer.

Rev. K. O. Kandal introduced the topic: Eph. 6, 10—20. There we were lead to see the great warfare in which the Christion is engaged, fighting the devil and all his forces. But in this struggle there is One who is with us,

For us the one true Man doth fight,
The Man of God's own choosing.
Who is this chosen One?
'Tis Jesus Christ, the Son . . .

We were also led to see the great armour which every Christian shall put on. We were brought face to face with the question: Are we soldiers of Christ? With the Lord or against Him.

Saturday and Sunday at Bethania. There was good attendance at both places, and the Lord blessed the Word.

The possibility of a month Bible School in the Circuit was discussed. Such Course is very needful, and all agreed that such course should be held if possible.

Admiral being the most central in the Circuit, it was decided to arrange for a Bible Course here during the winter. It was decided to ask Rev. A. M. Vinge to help with the teaching. The course will probably be held during February. More definite as to time and teachers next issue.

The pastors of the Circuit and two laymen took part in the discussion during the Meeting. May the Lord bless the Seed sown. —*G. J. Ostrem.*

YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE

Rev. A. M. Vinge, Editor,
Bagley, Sask.

The Luther League and Missions.

This coming year the International Luther League is planning to raise $2000.00 above its ordinary budget for the purpose of supporting one home missionary and one foreign missionary. The Leagues have been informed about this splendid project.

We have heard of the great awakening in our mission fields. The doors are wide open. It is thrilling to read the reports. God is having His way in many hearts. However, there is a serious challenge in all this too. Read the editorial on "Support" by the International Y.P.L.L. president, Pastor S. A. Berge, in the Lutheran Herald of September 4th. Note particularly the statements in italics.

Surely we of Canada District who have been so generously aided and who have experienced so much of the blessing of mission work ought to labor and pray that we might do our share in raising this amount. In order that we might receive the grace, ability, and willingness we must remember to pray more for missions. We must pray —each Luther Leaguer must pray—that God will lay upon our hearts a burden for the unevangelized.

Do we dare pray for a burden like that? Will it be too heavy? An organization for the prevention of tuberculosis had a poster with the picture of a thinly clad, emaciated little girl holding a little boy almost as large as herself in her arms. The words below the picture were striking. These were the words: "He is not heavy — He is my brother."

Circuit Conventions.

In the summer of 1935 Circuit conventions will again be held. Some Circuits, however, have their conventions each year. Every convention, in order to be a success, demands a great deal of careful and prayerful planning. There are so many meetings to be held in the summer months that this must also be considered.

In order to secure speakers, to give the choirs time for rehearsals, to give time for preparation of papers, and above all to have time to reach one another with the reminder of the need of united prayer for our conventions—all these reasons make early preparation imperative.

It is not too early to plan for the Circuit Conventions. Now is the time to begin. Much of our preparatory work for a convention in Canada must be done through correspondence and that requires a lot of time. It would be well if the Circuit Boards would meet as soon as possible to make the preliminary arrangements for the conventions next summer.

Bible Questions.

1. Who spoke about "broken cisterns"?
2. Where is the longest name in the Bible found?
3. Who used figs for medicine, and where is it recorded?
4. Give reference for quotation: "And he that earneth wages, earneth wages to put it into a bag with holen"?
5. Where is Drusilla mentioned?

Names of those who give the correct answer to the above questions will be printed in the next issue of Hyrden if received in time.

The International Y.P.L.L. Board Meeting, September 18-20.

The Board of the International Young People's Luther League recently met in Minneapolis. The International League now comprises 2258 societies with a total membership of about 100,000 leaguers. What an army in the Crusade of Christ!

The purpose of the Board Meeting was to receive reports of the work done, and to plan for the future. Much detail work is necessary in so large an organization. It was interesting to hear of the work from the various sections of the church. It is evident that God is permitted to do a blessed work through the agency of the League. Pieces of literature and letters by the thousands go out from the International Office. The office secretaries are working overtime te meet the demands. This they do gladly for the cause of the kingdom. The executive secretary is on the road constantly and is unable to meet all the invitations. District and Circuit Convention committees have difficulty in securing buildings large enough to accomodate the crowds attending. The Bible Camps are taxed to capacity in many places in spite of the fact that there were forty camps throughout the church this year as against twenty last year.

We are all well aware that great numbers is not always indicative of a corresponding ration in spiritual blessings. Just to listen, however, to the conversation of leaders who assume heavy responsibilities in this work, reveals that there is an intense desire to carry out the objective of winning and holding our young people for Christ. Incidents are related of walls of spiritual resistance being broken down in the lives of young people, resulting in a glad surrender to Christ. This is accomplished through the quiet, orderly, presentation of the saving truths of the Gospel.

Several greetings were brought to the Board members. We were cheered by the encouraging remarks of Dr. J. A. Aasgaard, Dr. Shurson, and others, not to forget the challenge brought from the Foreign Field by Pastor Daniel Nelson.

Much splendid helpful literature is being produced and sent out by the International Office. One cannot fail to recognize the high quality of our quarterly "Better Leagues" capably edited by Pastor A. B. Swan. New pamphlets will be issued on the Four-fold Crusade together with other helpful material.

One is faced with the challenge of the magnitude of the task when attending such a meeting. One is also mindful of the unspeakable privilege of sharing in this great International, and soon world-wide movement. It strikes a responsive chord in our hearts to know that we have fellow-Luther leaguers in our Foreign Mission fields. Organized work is in progress there.

We are facing a great opportunity for service. God has indeed set before us an open door. He has given us a rich field in which to work. We are privileged to deal in the main with young people who have been met in life's morning with the saving Grace of our Saviour Jesus Christ through Holy Baptism. May God help us to direct this mighty crusade in channels of rich spiritual blessing and for the advancement of the Kingdom of God.

WOMEN'S MISSIONARY FEDERATION

Mrs. S. B. BRUN, Editor,
Broderick, Sask.

Ida Groseth in Glory.

Many hearts were saddened when the news came of the passing of Ida Groseth. She died on Sept. 10th at Fengchaw, China. While we mourn the loss of this consecrated worker, for those who knew her best, there will also be a note of rejoicing and thanksgiving. Her hearts desire to spend herself for her beloved chinese was granted, and now after many ardous years amongst them, her Master has called her out of the darkness of heathendom into His marvelous Light. We hope in our next issue to bring to our readers something of the life-story of this wonderfully active mission worker. To her sister, Mrs. Løvseth and family, we especially wish to bring our deepest sympathy.

We would again like to remind our readers of the recommendation passed at the Gen. Conv. last June—that Societies be urged to send $5.00 for return of missionaries to their fields. It is deplorable that the many missionaries who are anxious and willing to go back to their fields "on their own", without salary, cannot do so because the church cannot provide for their transportation. I quote from a letter from one such worker: "Surely I have enjoyed this my stay at home, perhaps more so because of the hardship of the last term, both sickness and all kinds of trials. Yet the Lord was ever near and even gave new joy as the days went by. But to be true, the feeling that sometimes comes is this that it would be nice to stay on. The many advantages that people enjoy in the homeland are apt to create such desires, but looking back and recalling the hundreds and thousands, yea, millions in darkness, and, as it were, seeing and hearing their piteous cry and call for help, there can be no rest in the heart and mind by staying home; the desire to go back to China to sow the seed of Life grows ever stronger, and with this desire in my soul, I am turning to you, sisters and fellow-workers, for a little lift." We know that many of our Ladies Aids at present are carrying a heavy burden of local expenses in order that work may be continued in their midst; nevertheless, we bring you this plea from our missionaries, hoping there will be some Aids here and there within the District who will be able to respond.

Also we wish to remind of the suggestion made by Miss Anderson, Dist. Mission Box Sec., that of Societies supporting native workers on foreign fields. Their help is of greatest importance; their wage so low that it is within the means of even a small group. We would especially recommend this activity to our Girls' Societies, as we know from experience that such a link creates Mission interest. We have read much of the wonderful spiritual a wakening on our foreign fields at present. Let us, therefore, do our utmost *now* in helping to send out the necessary workers into this the Lord's Harvest. —L. B.

The W. M. F. of Moose Jaw Circuit had a very good meeting in Robert Trygstad charge at Midale on June 23rd, 1934. The meeting opened with a song, after which Rev. Odland read from Col. 3, 12—14 and led in prayer. Minutes from the last meeting were read and approved; a vacancy in the office of Vice-Pres. was caused by the removal of Mrs. Vinge from the Circuit and it was decided to leave the election of a successor until the fall elections. A duet—"My Father Knows" was given by Margaret and Evangeline Egland. A paper prepared by Mrs. S. D. Brun on "Woman's work in the Church" was read by Mrs. Egland. The audience then sang No. 180 in Consordia. A paper on our topic, "Fruits of a Christian Life" prepared by Mrs. H. Johnson of Torquay, was read by Miss Tisdale. Then followed a piano solo "In the Sweet By and By" by Oliver Mossing, a duet by Misses Ruby Vinge and Grace Halvorson, "Somebody is Praying for you." Dist. Pres. Akre then spoke on the topic, pointing out how we may become Christians and bear fruit and remain steadfast to the end. Rev. Hoff sang "In Heaven Above"; an account of the death of Sister Ingeborg Pederson was read. Collection received was $9.40; $54.50 of which was sent to Outlook College in memory of Sister Ingeborg. Benediction was pronounced by Rev. Odland. — Laura Brown, Sec.

The W. M. F. of Saskatoon Circuit met at First Sask. Luth. Church Langham, Rev. J. A. Berges charge, on July 21st. Mrs. O. N. Sorhus, circuit pres. presiding. Several Ladies' Aid presidents were present and spoke briefly of their work in the different Aids. It was recommended at this meeting, that the various Ladies' Aids give $5.00 towards the fund for returning missionaries to the field, also that each Ladies Aid give fifty cents towards establishing a circuit library. Mrs. S. B. Brun, our District President, was present and gave a fine report of the general meeting at Minneapolis.

Saturday evening the church was filled with friends who had gathered. Rev. L. Løkensgaard leading in devotion. The theme chosen was, "Working for Christ". The papers were presented by Mrs. Sorhus, Miss Helen Sorhus and Mrs. J. A. Berge. A talk by Mrs. S. Brun. Selections by the orchestra led by Mr. Simonson. Song numbers by Mrs. Hjortaas, Miss Sorhus, Melvin Dahlen and by the church quartet. Rev. Berge closed the meeting. May God give us strength, that we may do our bit towards carrying on the work in His kingdom. —Mrs. J. A. Berge, Sec.